

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

Cap. I. De Generibus, & vita Monachorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

INCIPIT REGVLA
SANCTISSIMI PATRIS
BENEDICTI.

De generibus Monachorum.

CAPVT I.

MONACHORVM quatuor esse genera manifestum est. Primum, Cœnobitarum: hoc est, monasteriale, militans sub regula vel Abbate. Deinde secundum genus est Anachoretarum, id est, Eremitarum, horum qui non conuersionis feruore nouitio, sed monasterii probatione diuturna, didicerunt contra diabolum multorum solatio iam docti pugnare: & bene instructi fraterna ex acie ad singularem pugnam eremi, securi iam sine consolatione alterius, sola manu vel brachio contra vitia carnis vel cogitationum, DEO auxiliante, sufficiunt pugnare. Tertium verò monachorum teterrimum genus, est Sarabaitarum, qui nulla regula approbati experientia *magistri, sicut aurum fornacis: sed in plūbi

Canobita.

Anachoretia.

*Sarabaita detestabiles.
* al. magistra.*

natura molliti, adhuc operibus seruantes te-
culo fidem, mētiri Deo per tōsuram noscū-
tur. Qui bini aut terni, aut certē singuli sine
pastore, non Dominicis, sed suis inclusi ou-
libus, pro lege eis est desideriorum voluptas;
cūm quicquid putauerint vel elegerint, hoc
dicunt sanctam, & quod noluerint putant
non licere. Quartum verò genus, est mo-
nachorum quod nominatur Gyrouagim;
qui tota vita sua per diuersas prouincias ter-
nis aut quaternis diebus per diuersorum cel-
las hospitantur, semper vagi, & nunquam
stabiles, & propriis voluptatibus & gulæ il-
lecebris seruietes, & per omnia deteriores
Sarabaitis: de quorum omnium miserima
conuersatione melius est silere, quàm loqui.
His ergò omissis, ad cœnobarum fortissi-
mum genus disponendum, adiuuante Do-
mino, veniamus.

Gyrouag

Qualis debeat esse Abbas. CAP. II.

ABBAS qui præesse dignus est monaste-
rio, semper meminisse debet, quod di-
citur: & nomē maioris, factis implere. Chri-
sti enim agere vices in monasterio creditur,
quandò ipsius vocatur prænomine, dicente
Apostolo: Accepistis spiritum adoptionis fi-
liorum, in quo clamamus, Abba pater. Ideo
que Abbas nihil extra præceptum Domini
(quod absit) debet aut docere, aut consti-
tuere, vel iubere: sed iussio eius vel doctrina,
fermentum diuinæ iustitiæ in discipulorum
menti-

Roman. 8.